

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za regionalni razvoj

2013/2006(INI)

12.7.2013

MNENJE

Odbora za regionalni razvoj

za Odbor za industrijo, raziskave in energetiko

o ponovni industrializaciji Evrope za spodbujanje konkurenčnosti in trajnosti
(2013/2006(INI))

Poročevalka: María Irigoyen Pérez

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za regionalni razvoj poziva Odbor za industrijo, raziskave in energetiko kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja, da je industrijski sektor kljub utrpelim posledicam sedanje gospodarske krize, nedvomno še vedno ena od glavnih prednosti EU na mednarodni ravni ter ključno gonilo za doseganje ciljev EU2020, povezanih z rastjo, delovnimi mesti, inovacijami, raziskavami, razvojem, trajnostjo in konkurenčnostjo; poudarja, da je skupna industrijska proizvodnja zdaj za 10 % nižja kot pred krizo in da je več kot 3 milijone manj delovnih mest v industriji; ugotavlja pa, da obstaja tudi tveganje vse večjega pomanjkanja delavcev s strokovnim znanjem, ki je posebej prirojeno potrebam trajnostnega razvoja;
2. je zaskrbljen, ker so se industrijske dejavnosti v številnih evropskih tradicionalnih industrijskih središčih močno skrčile; meni, da lahko nekdanje industrijske regije veliko prispevajo k ponovni industrializaciji; pri tem poudarja, da se je pozornost na splošno preusmerila z nekdanjih industrijskih regij in da je treba zaradi posebnih izzivov zagotoviti dovolj možnosti za naložbe v konkretne regionalne strategije za razvoj; glede na to podpira pobude za vračilo, katerih namen je preseliti proizvodnjo in storitve iz tretjih držav nazaj v EU;
3. je močno zaskrbljen zaradi posledic finančnega in gospodarskega nazadovanja, upada naložb ter vse večjih neenakosti v produktivnosti, konkurenčnosti in blaginji v EU, zlasti med njenimi regijami; opozarja, da je nujno sprejeti močne politične ukrepe in dodeliti primerna finančna sredstva, s katerimi bi podprli prerod industrije za trajnostno Evropo, ki bi med drugim temeljila na kulturni in ustvarjalni industriji ter novi tehnologiji, kot so nanotehnologija, biotehnologija in mikroelektronika; poudarja, da bo hudi upad sicer zelo slabo vplival ne le na proizvodnjo EU, ampak tudi na socialno in teritorialno kohezijo, tehnološka vrzel med EU in drugimi tehnološko visoko razvitimi državami, npr. Združenimi državami Amerike in državami BRIKS, pa se bo nevarno poglobljala;
4. poudarja, da bo prihodnja kohezijska politika ena od glavnih politik EU za spodbujanje industrijskih inovacij s pametno specializacijo v odgovor na izzive, ki so povezani s trajnostno energijo, podnebnimi spremembami in učinkovito rabo materialnih in človeških virov; zato meni, da je podpora, ki jo bodo nudili prihodnja kohezijska politika ter evropski strukturni in investicijski skladi, osrednjega pomena za ponovno industrializacijo EU in njenih regij z resnično sodobno industrijsko politiko, ki bo vključujoča, trajnostna, energijsko učinkovita in zelo konkurenčna; poziva k boljšemu usklajevanju in sinergijami med kohezijsko politiko in programi Obzorja 2020, da bi vzpostavili regionalne inkubatorje inovacij in čim bolj okrepili inovacije na regionalni ravni;
5. poudarja, da je treba pri oblikovanju strategij regionalnega industrijskega razvoja za posamezne regije in posamezne sektorje upoštevati značilnosti regij in njihove specifične prednosti, da bi dosegli visoko raven specializacije evropske industrije;
6. poudarja, da se na obmejnih območjih zaradi skupnih ozemeljskih značilnosti pogosto na obeh straneh srečujejo z enakimi industrijskimi izzivi; poziva Komisijo, države članice ter lokalne in regionalne organe, naj oblikujejo strategije čezmejne industrijske pretvorbe za

vzpostavitev čezmejnih grozdov ter skupne izobraževalne in zaposlovalne strategije, ki bodo primerne za središča čezmejnega prebivalstva;

7. poudarja, da je treba na ravni EU in v nacionalnih programih reform določiti jasne strategije politik za industrijsko konkurenčnost, pri tem pa uporabiti bolj osredotočen in strateški pristop, ki bo vključeval določitev prednostnih nalog v zvezi z: lažjim dostopom do finančnih sredstev in instrumentov za mikrokredite, podporo za raziskave in razvoj, izobraževanje in poklicno usposabljanje, upravno poenostavitvijo in izgradnjo zmogljivosti, da bi bili stroški delovanja podjetij čim nižji, jasnimi okoljskimi predpisi, znižanjem obdavčitve dela, večjo prožnostjo na trgu dela, izboljšanjem okolju prijazne infrastrukture, večjo vključenostjo in usklajenostjo lokalnih in regionalnih organov ter javnih in zasebnih deležnikov ter močno podporo za mala in srednja podjetja, podjetnike in socialna podjetja; meni, da bo z vključitvijo predlaganih teritorialnih dogovorov in instrumentov v partnerske sporazume, s čimer bi akterje združili ter njihove dejavnosti in finančna sredstva uskladili in usmerili v cilje in načrte iz strategije Evropa 2020, dosežen bolj usklajen pristop med različnimi ravnmi oblasti in deležnikov;
8. meni, da bi morala ponovno industrializacijo Evrope spremljati prizadevanja za ustvarjanje delovnih mest za mlade, zaradi česar je treba zagotoviti, da bodo strategije zaposlovanja Unije prirojene bodočim potrebam evropske industrije, za izdelavo regionalnih in nacionalnih programov, prek katerih bo mladim zagotovljena visokokakovostna tehnološka izobrazba, in spodbujanje podjetništva med mladimi z dostopom do evropskih sredstev in podjetniškega svetovanja;
9. opozarja, da so regionalna gospodarstva bistvenega pomena za doseganje pametne, trajne in vključujoče rasti, saj imajo potrebno znanje in zmogljivosti za aktiviranje lokalnih deležnikov v skladu z regionalnimi značilnostmi; ponavlja, da je izjemno pomembno povezovanje programov za inovacije in trajnost na regionalni, nacionalni in evropski ravni z oblikovanjem močnih regionalnih in nacionalnih strategij za raziskave in inovacije za pametno specializacijo (SZI3);
10. meni, da bi bilo treba zato, da bi evropski strukturni in investicijski skladi zagotavljali bolj usmerjeno podporo kot del strateškega, integriranega pristopa, ohraniti izvajanje regionalnih inovacijskih strategij za pametno specializacijo kot obliko predhodnega pogoja za financiranje v okviru cilja prihodnje kohezijske politike, povezanega z raziskavami in razvojem ter inovacijami; poudarja, da bodo te regionalne inovacijske strategije za pametno specializacijo, ki bodo temeljile na primerjalnih prednostih regij, spodbujale ukrepe za izboljšanje produktivnosti, pritegovale javni in zasebni kapital zaradi velikega učinka vzvoda ter regijam omogočile, da svoja sredstva osredotočijo na nekaj ključnih prednostnih nalog in tako bolj učinkovito izkoristijo razpoložljiva sredstva;
11. poudarja, da morajo nacionalni in regionalni organi poskrbeti, da bodo gospodarske, socialne in okoljske inovacije v njihovih dolgoročnih strategijah trajnostnega razvoja osrednjega pomena, da jih bodo podpirala močna omrežja, izmenjave znanja ter upravljavski in inovacijski ekosistemi, sestavljeni iz grozdov visoko specializiranih malih in srednjih podjetij ter industrije; podpira rast industrijskih parkov s sodelovanjem med nacionalnimi in lokalnimi organi, gospodarskimi subjekti ter raziskovalnimi in razvojnimi organizacijami;

12. se strinja s Komisijo in Svetom, da bi moralo imeti povečanje konkurenčnosti na notranjem trgu, pa tudi pri trgovanju s tretjimi državami, nedvoumno prednost; poziva države članice in Komisijo, naj industrijo, še zlasti mala in srednja podjetja, podprejo pri izvozu in internacionalizaciji; poudarja, da je nujno in pomembno pripraviti evropske standarde, ki bi jih EU splošno uporabljala in zastopala na svetovnem trgu, zlasti v zvezi z okoljsko in socialno odgovornostjo, tako da evropska podjetja zaradi izvajanja inovativnih ukrepov ne bodo kaznovana, ampak bodo ti ukrepi postopoma postali svetovni standard, zlasti prek načela vzajemnosti;
13. je močno zaskrbljen zaradi negativnega učinka gospodarske in finančne krize na zmogljivost regij EU, da bi financirale produktivne naložbe v pametno, trajnostno in vključujočo rast, zaradi česar je ogroženo uresničevanje ciljev Evrope 2020;
14. poziva Komisijo, naj predlaga minimalni okoljski in socialni davek za izvoz iz tretjih držav, da bi dosegal evropske socialne in okoljske standarde, ki jih mora upoštevati industrija v EU;
15. meni, da bi morali pri konkurenčnosti industrije EU poleg donacij igrati večjo vlogo tudi posojila, tvegani kapital, garancije in druge oblike instrumentov finančnega inženiringa; poziva k ustrezni uporabi finančnih instrumentov z združevanjem in sinergijami različnih posrednih in neposrednih oblik finančne podpore, predvsem tistih, ki so na voljo malim in srednjim ter socialnim podjetjem, da bi tako ponudili bolj prilagojen dostop do sredstev; poudarja, kako pomembno je boljše usklajevanje posameznih politik EU in različnih virov financiranja ponovne industrializacije v Evropi, ki bi moralo potekati v skladu s pravili iz zakonodajnega svežnja kohezijske politike 2014–2020;
16. meni, da je glede na trenutno finančno, gospodarsko in socialno krizo pomembno vključiti zasebne in javne naložbe v celovite strategije za trajnostno rast; v zvezi s tem podpira splošno reformo režima državne pomoči z uporabo bolj socialnega in gospodarskega pristopa in večjo prožnostjo konkurenčnih pravil, kot je določeno v členih 101 in 102 PDEU; znova opozarja, da je treba bolj upoštevati kakovost in učinkovitost javne porabe;

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	10.7.2013
Izid končnega glasovanja	+: 42 -: 0 0: 3
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, John Bufton, Nikos Hrizogelos (Nikos Chrysogelos), Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hjusmenova (Filiz Hakaeva Hyusmenova), Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Cornelia Ernst, Ivars Godmanis, James Nicholson, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter, Evžen Tošenovský